

Norsk RegnskapsStiftelse
nrs@revisorforeningen.no

Oslo, 30. april 2026

Høring - Ny strategi for standardsettingen i Norsk Regnskapsstiftelse

Vi viser til høringsnotat av 22. mars 2026 med høringsfrist 30. april 2026 knyttet til forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse.

Vi synes det er svært positivt at Norsk Regnskapsstiftelse utarbeider ny strategi for standardsettingen i Norge som vil sette viktige rammer for utvikling og fornying av de norske regnskaps- og bokføringsstandardene.

Vi er i all hovedsak enig i og støtter de prinsippene og rammene som etableres i den nye strategien. Dette gjelder spesielt at det ikke legges opp til en lengre prosess for mer omfattende strategi og vurderinger av ulike veivalg innenfor utvikling av god regnskapsskikk, samt at arbeidet med sentrale enkeltstandarder prioriteres slik at arbeidet kan komme raskt i gang.

Våre kommentarer knytter seg i det videre til strategien for utvikling av regnskapsstandarder.

Tre pilarer som rettesnor for standardsetting

Ivareta norske rettslige og praktiske rammer

En av pilarene som ifølge strateginotatet skal danne grunnlag for standardsettingen, er at den skal ivareta norske rettslige og praktiske rammer. Det synes klart og opplagt at dette innebærer at regnskapsmessige løsninger må være forenlig med regnskapsloven, herunder

regnskapslovens grunnleggende prinsipper og vurderingsregler. Det synes imidlertid noe uklart hva som er ment med praktiske rammer, og vi mener dette bør tydeliggjøres i strategien.

Vurdere anerkjente internasjonale løsninger (IFRS)

Å vurdere anerkjente internasjonale løsninger (IFRS), er nevnt som pilar nummer to. Ved utvikling av nye standarder på hittil uregulerte områder, mener vi i tillegg etablert praksis bør vurderes.

Både IFRS-løsninger og etablert praksis bør være gjenstand for en vurdering i henhold til den tredje pilaren (balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader), når nye standarder og endringer i eksisterende standarder vurderes.

IFRS bør for øvrig omtales som IFRS Accounting Standards, da IFRS nå også dekker bærekraftstandarder.

Balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader

Vi leser strategiens pilar om å balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader, som at det skal gjøres en vurdering av brukernes nytte opp mot regnskapsprodusentens kostnader, ofte omtalt som en kost/nytte-vurdering. Vi mener det er behov for å operasjonalisere dette punktet ytterligere, både hva gjelder brukernytte og etterlevelseskostnad.

Med høy regnskapskvalitet er vår forståelse at dette innebærer regnskaper som gir beslutningsnyttig informasjon til brukerne av årsregnskapet. Videre forstår vi etterlevelseskostnader som kostnader regnskapsprodusentene har i forbindelse med utarbeidelse av årsregnskapene, samt eventuelt kostnader regnskapsprodusentene har til revisjon av disse regnskapene.

For å avgjøre om regnskapet gir beslutningsnyttig informasjon for brukerne, er det avgjørende både å forstå hvem som bruker regnskapet, og hvilke beslutninger som tas på bakgrunn av regnskapet.

God regnskapsskikk og regnskapsloven definerer ikke primærbrukere og andre brukere av årsregnskapet. Dette i motsetning til IFRS, hvor det klart fremgår at primærbrukerne er eksisterende og potensielle investorer, långivere og andre kreditorer. IFRS-regnskapet er utformet for å støtte disse gruppenes økonomiske beslutninger i kapitalmarkedet.

Regnskapsbrukere er omtalt i ulike forarbeider til regnskapsloven, herunder i Ot.prp. nr. 42 (1997-98) og i NOU 2015:10. Omtalen i Ot.prp. nr. 42 må leses i lys av at norske børsnoterte foretak på dette tidspunktet benyttet norsk regnskapsstandarder i sin rapportering. NOU 2015:10 har en lengre omtale av brukernes nytte av regnskapsinformasjon i kapittel 3.2. NOU-en trekker imidlertid ingen konklusjoner i den forstand at drøftelsen av brukernytte gir føringer for det regnskapsmessige veivalget, og som omtalt nedenfor under overskriften IFRS for SMEs, ble lovforslagene i hovedsak ikke fulgt opp. NOU-en nevner for eksempel at det er lite forskning på bruk av regnskaper i ikke børsnoterte selskaper, og at «*Generelt må vi kunne*

anta at investorformålet har mindre betydning i ikke-børsnoterte foretak enn i de børsnoterte, mens betydningen av forvaltningsformålet kan være like stort eller større. Den første påstanden bygger på det enkle faktum at aksjene i ikke-børsnoterte foretak ikke er gjenstand for alminnelig omsetning. Dette er selvsagt ikke til hinder for at aksjer overdras fra en eier til en annen, og at regnskapet anvendes sammen med annen informasjon i en slik beslutning. Dette blir likevel en mer sporadisk og situasjonsbestemt bruk av regnskapet i verdsettingsøyemed enn det som forventes for børsnoterte foretak. Påstanden om at forvaltningsformålet kan være svært viktig i ikke-børsnoterte foretak, bygger på at regnskapet kan være det eneste standardiserte prestasjonsmålet i disse, siden de definisjonsmessig ikke kan måle noen markedsavkastning.»

Långivere er en viktig brukergruppe uavhengig av hvorvidt foretaket har noterte verdipapirer på en regulert markeds plass eller ikke. Slik vi ser det kan det tenkes at andre regnskapsmessige løsninger enn den som anses best for egenkapitalinvestorer i tilstrekkelig grad ivaretar långiveres behov. Det kan derfor være at en kost/nyttevurdering vil gi andre løsninger når regnskapenes rolle for prisdannelsen ved kjøp og salg av aksjer i kapitalmarkedet, ikke tillegges vekt.

Det følger av strategien at standardsettingen skal tilpasses informasjonsbehovet til brukerne av årsregnskapene til ikke-børsnoterte selskaper. Vi mener at strategien også bør adressere at kost/nytte-vurderingen skal ta hensyn til at det kan være forskjeller i hvem som primært bruker regnskapene til noterte og unoterte foretak, og også at det vil være forskjell i hvordan regnskapene inngår som informasjonskilde ved beslutninger. Dette kan innebære at etterlevelseskostnaden tillegges en større vekt i en kost-nytte vurdering, enn når slik avveining foretas ved utarbeidelse av regnskapsregler til bruk for regnskapsprodusenter med noterte verdipapirer.

Valgmuligheter

En annen dimensjon i kost/nytte-vurdering er antall valgmuligheter, både i regnskapsspråk, samt i mulige prinsippvalg innenfor det aktuelle regnskapsspråket. For mange valgmuligheter går på bekostning av sammenlignbarheten av ellers like foretak. Dette rammer regnskapsbrukere som vurderer foretak opp mot hverandre. Unoterte foretak kan allerede velge mellom IFRS, forenklet IFRS og GRS ved utarbeidelsen av årsregnskapet. Mange valgmuligheter gir heller ikke nødvendigvis lavere kostnad for regnskapsprodusenten. Vi mener det bør vurderes hvorvidt antall valg innenfor GRS skal reduseres, og mener dette er et spørsmål som bør adresseres i strategien.

Uregulerte markeds plasser

Det kan anføres at enkelte foretak som benytter GRS har utstedt verdipapirer som omsettes på uregulerte markeds plasser. Dette gjelder likevel svært få selskaper i forhold til det totale antall foretak som avlegger regnskap etter GRS. Etter vårt syn bør regnskapsstandardene ikke utformes for å ivareta slike hensyn, dersom dette innebærer mer krevende løsninger enn det som er nødvendig for foretak som ikke handles på slike markeds plasser. Hensynene til

investorer i slike foretak bør heller løses ved at markedsplassen eventuelt krever bruk av IFRS, forenklet IFRS eller setter tilleggskrav til noteopplysninger i regnskapsrapporteringen.

IFRS for SMEs

Vi støtter at IFRS for SMEs ikke lenger skal være grunnlag for utviklingen av norske regnskapsstandarder. Konvergering mot IFRS, og etter hvert IFRS for SMEs, har vært del av strategien fra 2005 med senere justeringer i 2006, 2008 og 2012. Den sterke IFRS-/IFRS for SMEs-orienteringen i NOU 2015:10 *Ny regnskapslov* ble aldri politisk eller lovmessig forankret. Departementet fant ikke grunnlag for å foreslå større endringer i regnskapsloven i tråd med utvalgets forslag. Slike endringer burde etter departementets syn bare gjennomføres dersom det kunne påvises at nytten for regnskapsbrukerne var større enn merkostnadene for de regnskapspliktige. Vi mener det er riktig å gå vekk fra en strategi med uttrykt mål om tilpasning til IFRS for SME eller full IFRS. Vi støtter strategien om at IFRS i stedet er et sentralt referansepunkt ved utvikling av nye standarder, og at tilpasning skjer målrettet og selektivt når dette vurderes hensiktsmessig.

Foreløpige standarder

Vi støtter at kategorien foreløpige standarder utgår og er enig i at eventuelle behov for tilpasning kan sikres ved å angi en dato for ikrafttredelse som ligger frem i tid.

Prosess for godkjenning av regnskapsstandarder og bokføringsstandarder

Vi støtter foreslåtte endringer i prosess for godkjenning av regnskaps- og bokføringsstandarder, herunder at det skal være en høy terskel for å omgjøre vedtak til underliggende organ, og at underkjennelsen må begrunnes faglig. Når stiftelsesstyret blir det organet som fastsetter standardene bør det vurderes om Bokføringsstandardstyret og Regnskapsstandardstyret skal bytte navn.

Med vennlig hilsen

Berit Løkken
Leder Fagavdeling Rapportering, Partner

PENNEO

Signaturene i dette dokumentet er juridisk bindende. Dokument signert med "Penneo™ - sikker digital signatur". De signerende parter sin identitet er registrert, og er listet nedenfor.

"Med min signatur bekrefter jeg alle datoer og innholdet i dette dokument."

Berit Løkken

Underskriver

Serienummer: bankid.no no_bankid:9578-5995-4-215911

IP: 188.95.xxx.xxx

2026-04-30 10:59:24 UTC

QES

bankID

Dette dokumentet er signert digitalt via [Penneo.com](https://penneo.com). De signerte dataene er validert ved hjelp av den matematiske hashverdien av det originale dokumentet. All kryptografisk bevisføring er innebygd i denne PDF-en for fremtidig validering.

Dette dokumentet er forseglet med et kvalifisert elektronisk segl. For mer informasjon om Penneos kvalifiserte tillitstjenester, se <https://eutl.penneo.com>.

Slik kan du bekrefte at dokumentet er originalt

Når du åpner dokumentet i Adobe Reader, kan du se at det er sertifisert av **Penneo A/S**. Dette beviser at innholdet i dokumentet ikke har blitt endret siden tidspunktet for signeringen. Bevis for de individuelle signatørens digitale signaturer er vedlagt dokumentet.

Du kan bekrefte de kryptografiske bevisene ved hjelp av Penneos validator, <https://penneo.com/validator>, eller andre valideringsverktøy for digitale signaturer.

29. april 2026

Hørings svar – Forslag til ny strategi for standardsettingen i NRS

Vi viser til «Høringsnotat Strategi for standardsettingen i NRS» publisert 22. mars 2026 og tilhørende invitasjon til å gi høringssvar med frist 30. april 2026.

Det er svært gledelig at forutsetningene for en revitalisering av NRS er på plass. Vi er i all hovedsak enig i forslag til ny strategi, men ønsker å fremheve og kommentere på enkelte forhold. Det kan legges til grunn at vi ikke har vesentlige innvendinger til forslag som ikke direkte omtales i det følgende.

Endring i NRS' strategi for standardsetting innenfor god regnskapsskikk

NRS foreslår tre pilarer som rettesnor for standardsettingen innenfor god regnskapsskikk

- Ivareta norske rettslige og praktiske rammer
- Vurdere anerkjente internasjonale løsninger (IFRS)
- Balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader

Vi støtter disse hovedlinjene og prinsippene som er lagt til grunn for forslaget. Forslaget balanserer de ulike hensyn på en fin måte og tar tilstrekkelig høyde for nødvendige avveininger og prioriteringer som vil måtte gjøres. I denne sammenheng viser vi tilbake til kommentarene om retningsvalg i vårt høringssvar¹ til utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder. Vår prinsipielle holdning er ikke endret siden da.

Avvikling av foreløpige regnskapsstandarder

NRS foreslår at kategorien foreløpig standard utgår i fremtidig standardutvikling. Vi støtter dette, men vil fremheve at det ved materielle endringer i eksisterende standarder og utvikling av nye standarder gis ikrafttredelsesdato frem i tid, samt nødvendige overgangsregler. Behovet for overgangsregler må vurderes i hvert enkelt tilfelle basert på en konkret kost nytte vurdering.

Det bør vurderes om det er hensiktsmessig å etablere overordnede retningslinjer for når og hvordan overgangsbestemmelser skal gis.

Se også kommentarer om foreslåtte prioriteringer.

¹ [Høring av utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder - regjeringen.no](#)

Foreslåtte prioriteringer i arbeidet med vedlikehold og utvikling av regnskapsstandarder

Vi støtter en prioritering med mål om økt aktivitet (med konkrete resultater) så raskt som mulig og mest mulig effektiv ressursbruk.

Foreslåtte prioriteringer

Vi støtter prioriteringen av standarder med begrenset oppdateringsbehov der Regnskapsstandardstyret allerede har igangsatt et arbeid. Vi er i utgangspunktet også enig i de øvrige prioriteringene, men det fremstår urealistisk at kategori B lar seg løse relativt raskt med begrenset ressursbruk. For kategori B bør man derfor være pragmatiske og ikke låse en bestemt rekkefølge dersom kost nytte ved andre prosjekter er høyere. Eksempelvis kan oppdatering av de foreløpige standardene for resultatskatt og fisjon bli ressurskrevende, og vi er ikke overbevist om at marginalnyten er størst for de områdene. Det blir også feil å fjerne foreløpige standarder før en erstatning er på plass. Det bør derfor tas høyde for og aksepteres at utfasing av foreløpige standarder kan ta noe tid der det vurderes hensiktsmessig.

Når det gjelder kategori E er alle de foreslåtte områdene relevante kandidater, men vi vil anbefale at en ny standard om varige driftsmidler settes høyt på listen. Dette området er relevant for de fleste foretak. Det bør også være mulig å raskt få på plass en slik standard uten for mye bruk av ressurser.

Regelmessige høringer om agendaprioriteringer

Vi anbefaler at det innføres regelmessige høringer om hvilke områder NRS bør prioritere, for å sikre bred involvering og forankring av hvordan ressursene i NRS benyttes. Det kan også bidra til agendaprioriteringer som er relevante og reflekterer behovene til de som bruker og utarbeider rapporteringen. Her kan det være relevant å hente inspirasjon fra agenda konsultasjonene til IFRS Foundation.

Veiledning

De siste årene har det manglet en strukturert, uavhengig og åpen prosess for hvordan regnskapsstandarder skal anvendes på generelle særnorske problemstillinger med bredt nedslagsfelt. Eksempler kan være regnskapsføring av enkelte særnorske skatter, avgifter og offentlige støtteordninger. Dette er uheldig, da manglende veiledning kan gi ulik praksis og redusere sammenlignbar informasjon. Det er også uheldig om slike spørsmål søkes løst mellom enkeltaktører uten bred involvering og åpenhet, og/eller at praksis i realiteten settes av et fåtall forfattere av fagbøker og artikler.

Her bør NRS spille en rolle i å bidra til konsistent praksis og robuste og enhetlige prosesser for utarbeidelse av slik veiledning. Det kan med fordel utformes prinsipper og kjøreregler for å tydeliggjøre hvilken rolle NRS skal spille i slike spørsmål.

Vi savner tydelig prioritering av dette viktige området.

Organisering

I høringsvaret² til “*utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder*”, ga vi støtte til endret sammensetning i styre og fagorganer for å sikre bred representasjon og legitimitet i styrende organ. Vi anbefalte videre at ingen bransje eller interessegruppe gis bestemmende innflytelse og at det ikke foreligger kobling mellom finansieringsbidrag og grad av innflytelse. Dette står ved lag, men vi har noen ytterligere kommentarer i forlengelsen og operasjonaliseringen av dette.

Styringsdyktige og kostnadseffektive fagorganer

Fagorganene må organiseres på en måte som ikke underminerer behovet for styringsdyktige organer og effektiv ressursutnyttelse. Dette må hensyntas i valg av antall medlemmer og sammensetning av fagorganene.

Kvalitet

Historisk har det vært utfordrende å få brukersiden aktivt involvert i standardsetting. I det ligger det en risiko for at produsentsiden og/eller politiske prioriteringer får en uforholdsmessig sterk stemme i fagorganene.

Det må aldri være tvil om at formålet med fagorganene er å utarbeide prinsippbaserte standarder av høy kvalitet. I det ligger det en forutsetning om fagteknisk begrunnede løsninger og at brukerbehovet skal være styrende for valg av løsninger, moderert av disiplinerte og objektive kost nytte vurderinger. Organiseringen og sammensetning av fagorganene må legges til rette for det.

Effektiv ressursbruk

Til slutt vil vi oppfordre alle involverte parter til å bidra til å maksimere nytten av tildelte ressurser, og at effektiv, nøktern og målrettet bruk av tildelte ressurser gjennomsyrrer alle ledd, til det beste for alle interessegrupper.

Med vennlig hilsen

Deloitte AS

Sondre Aannø
Partner
A&A Quality & Risk

² [Høring av utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/no/tema/utredning-om-fremtidig-organisering-av-arbeidet-med-nasjonale-regnskapsstandarder)

PENNEO

Signaturene i dette dokumentet er juridisk bindende. Dokument signert med "Penneo™ - sikker digital signatur". De signerende parter sin identitet er registrert, og er listet nedenfor.

"Med min signatur bekrefter jeg alle datoer og innholdet i dette dokument."

Sondre Reistad Aannø

Statsautorisert revisor

Serienummer: bankid.no no_bankid:9578-5993-4-2749333

IP: 163.116.xxx.xxx

2026-04-28 13:21:41 UTC

QES

bankID

Dette dokumentet er signert digitalt via [Penneo.com](https://penneo.com). De signerte dataene er validert ved hjelp av den matematiske hashverdien av det originale dokumentet. All kryptografisk bevisføring er innebygd i denne PDF-en for fremtidig validering.

Dette dokumentet er forseglet med et kvalifisert elektronisk segl. For mer informasjon om Penneos kvalifiserte tillitstjenester, se <https://eutl.penneo.com>.

Slik kan du bekrefte at dokumentet er originalt

Når du åpner dokumentet i Adobe Reader, kan du se at det er sertifisert av **Penneo A/S**. Dette beviser at innholdet i dokumentet ikke har blitt endret siden tidspunktet for signeringen. Bevis for de individuelle signatørens digitale signaturer er vedlagt dokumentet.

Du kan bekrefte de kryptografiske bevisene ved hjelp av Penneos validator, <https://penneo.com/validator>, eller andre valideringsverktøy for digitale signaturer.

Norsk RegnskapsStiftelse

Høringssvar ny strategi standardsetting NRS

Vedlagt følger høringssvar fra DFØ.

Vennlig hilsen

Marius Seljedal
avdelingsdirektør

Marte Wæge Myklebust
seksjonssjef

Brevet er elektronisk godkjent og sendes uten underskrift

Hørings svar – forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse

Innledning

Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ) viser til høringsnotat av 22. mars 2026 med høringsfrist 30. april 2026 knyttet til forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse (NRS).

DFØ forvalter statlige regnskapsstandarder, som er utviklet og videreutvikles innenfor rammen av regnskapsloven og god regnskapsskikk (GRS), og som i stor grad bygger på norske regnskapsstandarder for gruppen mellomstore foretak der slike standarder foreligger. Strategi for standardsettingen i dette GRS-sporet er derfor av stor faglig interesse for DFØ, fordi valgte løsninger i GRS-sporet danner utgangspunktet for vår egen standardsetting.

DFØ oppfatter det som svært positivt og nødvendig at NRS nå gjenopptar et aktivt standardsettingsarbeid for mellomstore foretak, og støtter at IFRS for SMEs ikke videreføres som metodisk utgangspunkt. Derfor er det også behov for et nytt strateginotat, som trekker opp rammene og angir retning for den standardsettingsjobben som skal gjøres framover. Vårt overordnede inntrykk er at strateginotatet som er sendt på høring, ikke i tilstrekkelig grad gir nødvendig veiledning for hvordan sentrale valg i standardsettingsarbeidet framover faktisk skal gjøres. Våre merknader tar derfor særlig sikte på å belyse hvordan strategien kan gjøres mer prinsipielt avklart og operativ, blant annet i skjæringspunktet mellom regnskapslovens rammer, etablert norsk regnskapspraksis og internasjonale løsninger.

Åpenhet i standardsettingen

Åpenhet nevnes som et kjennetegn ved standardsettingsprosessene, uten at det angis konkrete tiltak for at prosessene skal ha dette kjennetegnet. Vi ber om at det vurderes å tydeliggjøre hva åpenhet skal innebære i praksis, for eksempel om møter i Regnskapsstandardstyret (RSS) og Bokføringsstandardsstyret (BSS) skal være åpne, om det skal utarbeides begrunnelsesdokumenter (basis for conclusions), og om saksdokumenter og referater fra møtene i RSS og BSS skal offentliggjøres løpende.

DFØs videre merknader i dette høringssvaret gjelder utelukkende regnskapsstandardsettingen, jf. beskrivelsen av rollen vår i forvaltningen av de statlige regnskapsstandardene over.

Formålet med strateginotatet

Høringsnotatet angir at strateginotatet skal klargjøre overordnet retning og ambisjonsnivå samt prioriteringer for standardsettingsarbeidet. Et strateginotat som oppfyller disse formålene, oppfatter vi skal gjøre det mulig å ta beslutninger i det praktiske standardsettingsarbeidet, uten å måtte løse de prinsipielle spørsmålene på nytt i arbeidet med hver enkelt standard.

I vårt hørings svar til arbeidsgruppens utredning fra 2023 om framtidig organisering og finansiering av standardsettingen, ga vi uttrykk for bekymring for at fortsatt uklarerhet om retningsvalg ville innebære tidkrevende tautrekking om strategispørsmål på bekostning av det faktiske standardsettingsarbeidet. Vi forstår at det kan være krevende å ta alle vanskelige veivalg i et strategidokument, fordi det da vil ta lengre tid å få det på plass, særlig på områder der det kan være faglig uenighet. Vi mener likevel at forslaget til strateginotat slik det foreligger, ikke i tilstrekkelig grad oppfyller de to første formålene med strateginotatet som høringsnotatet angir. Det blir derfor ikke den rettesnoren for effektivt standardsettingsarbeid som det etter vårt syn er behov for.

Historisk bakteppe – problemer med riktig nivå på IFRS-tilpasningen

Historien til norsk regnskapsstandardsetting etter 2000 viser etter vårt syn et tydelig mønster: NRS har gjentatte ganger forsøkt å finne en strategi for standardsettingen i spennet mellom regnskapslovens resultatorienterte grunnleggende prinsipper og det balanseorienterte rammeverket i IFRS, uten helt å lykkes med nivået på IFRS-tilpasningen. Metodikken «intelligent oversettelse» ble forsøkt og forlatt fordi spenningen viste seg å være for grunnleggende til å løses ved en tolkningsteknikk. Deretter fulgte strategiendringer i 2005, 2006, 2008 og 2012, der graden av IFRS-tilpasning ble justert gang på gang¹.

Kvaal-utvalgets forslag til ny regnskapslov i 2015 og 2016 kan ses på som et forsøk på å fjerne den over omtalte spenningen, ved å erstatte de grunnleggende prinsippene i regnskapsloven med et rammeverk mer forenlig med IFRS, kun basert på minimumskravene i EUs regnskapsdirektiv. Forslaget ble avvist etter høringsrunden. Prop. 160 L (2016–2017) konstaterte eksplisitt at nytten av forslaget ikke var godt nok dokumentert og at alternativene til forslaget ikke var tilstrekkelig utredet. Prop. 66 LS (2020–2021) fullførte direktivtilpasningen av regnskapsloven og avgrenset seg eksplisitt mot Kvaal-forslagene, noe som i praksis innebar en endelig lukking av ny-lov-sporet og en bekreftelse av at regnskapslovens grunnleggende prinsipper skulle videreføres.

Det er også verdt å merke seg at historien viser at uavklarte prinsipielle spørsmål ikke bare skaper debatt om strategi. De kan også lamme det praktiske standardsettingsarbeidet. NOU 2015:10 peker eksplisitt på to områder der NRS ikke lyktes med å regulere prinsipielt viktige problemstillinger på grunn av faglig uenighet, nemlig regnskapsføring av sikring og regnskapsføring av konserninterne omorganiseringer. Kvaal-utredningen omtaler dette som eksempler på «potensial for handlingslammelse på grunn av kryssende private interesser» ved privat standardsetting. Dette er etter vårt syn et argument for at strateginotatet bør gi et klart metodisk grunnlag for de vanskelige valgene som vil komme, slik at arbeidet ikke stanser opp der uenigheten er størst

Det er etter vårt syn nyttig å ta med seg videre det arbeidet som Kvaal-utvalget gjorde for å finne ut hvem som er brukerne av regnskapet til ikke-børsnoterte norske foretak, og hvilke behov for informasjon disse har. I NOU 2015: 10 punkt 3.2 omtales en analyse av dette. Analysen viste så vidt vi kan se at de viktigste eksterne brukerne er banker og andre kreditorer, skattemyndigheter og offentlige statistikkprodusenter. Til tross for dette, anbefalte utvalget IFRS for SMEs som grunnlag for ny lov og standarder. Dette var slik vi forstår det i hovedsak begrunnet med ønsket om internasjonalisering og systemtekniske hensyn, ikke med de faktiske behovene til de viktigste brukergruppene etter den over omtalte analysen.

IASBs konseptuelle rammeverk, som IFRS for SMEs bygger på, forstår vi er utformet med en annen brukervirkelighet for øye enn den Kvaal-utvalget omtaler. Primærbrukeren etter IASBs konseptuelle rammeverk er en ekstern investor eller kreditor i et kapitalmarked, avhengig av offentlig finansiell rapportering i sin beslutningstaking fordi vedkommende ikke har annen tilgang til informasjon om foretaket. Finansdepartementets avvisning av Kvaal-utvalgets forslag kan kanskje også ses som en implisitt erkjennelse av denne mismatchen mellom IASBs brukervirkelighet og den brukersituasjonen for ikke-børsnoterte norske foretak. Vi mener det er viktig at den nye strategien tar på alvor at primærbrukerne av den finansielle rapporteringen til et norsk ikke-børsnotert foretak er andre enn primærbrukerne av finansiell rapportering etter IFRS, herunder IFRS for SMEs.

Det at NRS nå foreslår å forlate IFRS for SMEs som grunnlag for standardsettingen, er etter vårt syn nødvendig, dersom NRS mener alvor med den brukerorienteringen som synes å framgå av den første teksten under hovedoverskriften *Utvikling av regnskapsstandarder og bokføringsstandarder*. Denne begrunnelsen mener vi kommer i tillegg til den som NRS selv gir i høringsbrevet (manglende internasjonal utbredelse og lav oppdateringsfrekvens). Vi støtter at IFRS for SMEs forlates som grunnlag for utarbeidelse av norske regnskapsstandarder for mellomstore foretak.

¹ NOU 2015: 10 punkt 3.1.

Mellomstore foretak

Strateginotatet omtaler hovedsakelig standardsettingen for mellomstore foretak. Hva et mellomstort foretak er, framgår av regnskapsloven § 1-5 tredje ledd.

Enkelte foretak som benytter GRS, har aksjer eller obligasjonsgjeld som handles på uregulerte markedsplasser. Slike foretak har ikke plikt til å utarbeide konsernregnskap etter IFRS, da de ikke er omfattet av IAS-forordningen, som gjelder for foretak som har aksjer eller gjeld notert på regulerte markedsplasser. Foretakene med aksjer eller gjeld som handles på uregulerte markedsplasser er få, sammenlignet med det totale antall mellomstore foretak. Etter vårt syn bør regnskapsstandardene for mellomstore foretak ikke utformes for å ivareta informasjonsbehovene til investorene i disse foretakene, dersom dette innebærer mer krevende løsninger enn det som er nødvendig for regnskapsbrukerne til foretak som ikke handles på slike markedsplasser. Informasjonsbehovene til investorer i slike foretak bør eventuelt heller ivaretas ved at markedsplassen krever bruk av IFRS, eventuelt forenklet IFRS, i regnskapsrapporteringen.

Føring 1 – Ivareta norske rettslige og praktiske rammer

DFØ støtter det vi forstår som innholdet i føring 1, men mener innholdet bør gjøres tydeligere gjennom at det tas inn forklarende tekst til punktet i strateginotatet, etter opplistingen av føringene.

Vi oppfatter at «ivareta norske rettslige rammer» er en tydeliggjøring av hva standardsetter etter regnskapsloven skal og har anledning til å gjøre, nemlig å utdype og tydeliggjøre hva regnskapsloven betyr. Det innebærer at det ikke er adgang til å utarbeide standarder som går utover de rammer som regnskapsloven trekker opp gjennom de grunnleggende regnskapsprinsippene og vurderingsreglene. Vi forstår det også som at dette er noe NRS i standardsettingen sin hele tiden lojalt har fulgt opp, men at hvor langt tolkningen av loven kan strekkes for å romme IFRS-løsninger, har vært et tilbakevendende spørsmål.

Det er ikke helt klart for oss hva «ivareta praktiske rammer» betyr. Kanskje betyr det at det skal tas hensyn til andre lover som regulerer et aktuelt område, slik som for eksempel aksjeloven når det gjelder fisjon og fusjon. Dette mener vi så absolutt er en nyttig føring, og viktig også i relasjon til føring 3 (etterlevelseskostnader). Ulik regulering av samme forhold innen bokføringsloven/merverdiavgiftsloven, skatteloven og regnskapsloven med utdypning i regnskapsstandardene er noe som gjør det komplisert og kostbart for de regnskapspliktige å oppfylle sine plikter etter lovgivningen.

Kanskje betyr «ivareta praktiske rammer» også noe mer. Det er mulig det kan bety at det skal ses hen til den norske regnskapspraksisen som foreligger, og som er utviklet med hjemmel i det grunnleggende regnskapsprinsippet om at årsregnskapet skal utarbeides i samsvar med god regnskapsskikk. Beskrivelsen i høringsnotatet av hvordan NRS ser for seg å jobbe med standardsetting på nye områder (uregulerte områder), gir imidlertid ikke holdepunkter for en slik tolkning av innholdet i føringen.

Føring 2 – Vurdere anerkjente internasjonale løsninger (IFRS)

Strategidokumentet sier at NRS vil «ta inspirasjon fra IFRS-regelverket der NRS mener det er hensiktsmessig», og videre at tilpasningen til seinere endringer i IFRS skal skje «målrettet og selektivt». Etter vårt syn er det for uklart hva dette betyr, og derfor behov for forklarende tekst i strateginotatet, etter opplistingen av føringene.

Den første formuleringen sier etter vårt syn strengt tatt bare at NRS vil vurdere hva som passer, uten å angi hva hensiktsmessighetsvurderingen skal ta utgangspunkt i og hvilke hensyn som skal veies mot hverandre. Det samme gjelder den andre formuleringen. Det er mulig at hensiktsmessighetsvurderingen er tenkt basert på føring 3, men da opplever vi at det er behov for å få dette tydeligere fram i strateginotatet.

Som vi har beskrevet i avsnittet om historisk bakteppe, er det nettopp uenighet om graden av IFRS-tilpasning eller «inspirasjon» som etter vår forståelse har vanskeliggjort

standardsettingsarbeidet tidligere. Det er derfor etter vårt syn særlig viktig at strategien er klarere på dette punktet enn teksten som er sendt på høring.

Foretak som har behov for IFRS-basert regnskapsføring, kan velge dette direkte, i og med at regnskapsloven åpner for at ikke-børsnoterte foretak kan velge både full IFRS og forenklet IFRS som regnskapsspråk. Det som etter vårt syn gir god regnskapsskikk-sporet sin berettigelse, er at det tilbyr noe annet enn IFRS-løsninger, fordi det er tilpasset norsk rettstradisjon og de behovene foretak som har valgt dette sporet faktisk har. Når behovet for en IFRS-løsning allerede er dekket gjennom adgangen til å velge full IFRS eller forenklet IFRS som regnskapsspråk, kan dette være et argument mot å bygge IFRS-løsningen inn i NRS-standardene, også gjennom å åpne for valgalternativer. Vi kommer tilbake til sistnevnte i egen underoverskrift seinere i høringssvaret.

Føring 3 – Balansere regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader

Føring 3 er den av de tre føringene som etter vårt syn mangler mest konkret innhold i strategiforslaget, selv om ordet «balansere» kan oppfattes å bety at begge deler skal veie like mye. Vi forstår det som at bruk av begrepene regnskapskvalitet og etterlevelseskostnader innebærer en nytte-kost-vurdering ved valg av løsninger, og at høy regnskapskvalitet normalt betyr høye etterlevelseskostnader.

En kost-nytte-vurdering forutsetter at det er klart hvem som bærer kostnadene og hvem som høster nytten. Kostnadene ved standarder som prioriterer høy regnskapskvalitet bæres hovedsakelig av regnskapsprodusentene, mens nytten tilfaller brukerne av regnskapene.

For at føring 3 skal gi reell veiledning for standardsettingen, bør strategien etter vårt syn si noe om hvem primærbrukerne av regnskaper avlagt etter NRS-standardene er, og hva de bruker regnskapet til, altså deres informasjonsbehov. Som omtalt over, synes primærbrukerne etter Kvaal-utredningene å være banker og andre kreditorer, skattemyndigheter og offentlige statistikkprodusenter. Primærregnskapsbrukerne etter IFRS er eksisterende og potensielle investorer, långivere og andre kreditorer. Forskjellen mellom primærbrukerne etter de to rammeverkene er i så fall at skattemyndigheter og offentlige statistikkprodusenter er primærbrukere av et NRS-regnskap, men ikke av et IFRS-regnskap, og at primærbrukere av et IFRS-regnskap er investorer, men ikke av et NRS-regnskap.

IFRS- standardene er utformet for å gi et regnskap som støtter primærbrukernes økonomiske beslutninger i kapitalmarkedet. De økonomiske beslutningene som skal gjøres, er investeringsbeslutninger (for eksempel kjøp og salg av aksjer) og etterprøving, kontroll og styring. De økonomiske beslutningene danner utgangspunktet for to ulike formål som regnskapet skal dekke: investorformålet og forvaltningsformålet. Følgende omtale framgår av NOU 2015: 10 punkt 3.2.3:

«Generelt må vi kunne anta at investorformålet har mindre betydning i ikke-børsnoterte foretak enn i de børsnoterte, mens betydningen av forvaltningsformålet kan være like stort eller større. Den første påstanden bygger på det enkle faktum at aksjene i ikke-børsnoterte foretak ikke er gjenstand for alminnelig omsetning. Dette er selvsagt ikke til hinder for at aksjer overdras fra en eier til en annen, og at regnskapet anvendes sammen med annen informasjon i en slik beslutning. Dette blir likevel en mer sporadisk og situasjonsbestemt bruk av regnskapet i verdsettingsøyemed enn det som forventes for børsnoterte foretak. Påstanden om at forvaltningsformålet kan være svært viktig i ikke-børsnoterte foretak, bygger på at regnskapet kan være det eneste standardiserte prestasjonsmålet i disse, siden de definisjonsmessig ikke kan måle noen markedsavkastning.»

Kvaal-utvalgets egne undersøkelser blant banker viste at de i første rekke etterspurte pålitelighet og sammenlignbarhet over tid, ikke internasjonal standardkonsistens. Långivere oppfattes primært å være opptatt av soliditet, likviditet og sikkerhet for tilbakebetaling. Den historisk kost-tilnærmingen og laveste verdis prinsipp som norsk regnskapslov hovedsakelig bygger på, synes derfor å være et godt utgangspunkt for å oppfylle denne brukergruppens informasjonsbehov. Det betyr at føring 1 ikke bare er et rettslig faktum standardsetter må

forholde seg til, men også synes faglig velbegrunnet sett fra en av primærbrukernes perspektiv. Dette taler etter vårt syn for at vurdering av dagens praksis også må inn som føring for den framtidige standardsetting, jf. nærmere omtale under egen underoverskrift.

Vi savner også en klargjøring av hva som ligger i begrepet «høy regnskapskvalitet». Historisk oppfatter vi at dette i vår regnskapstradisjon har betydd å gi en god framstilling av hva som er den økonomiske realiteten av en transaksjon eller et forhold. Det kan imidlertid stilles spørsmål ved om den brukerorienteringen som vi oppfatter ligger i den overordnede formuleringen innledningsvis i strateginotatet under overskriften *Utvikling av regnskapsstandarder og bokføringsstandarder*, heller innebærer at høy regnskapskvalitet betyr en løsning som på en god måte dekker informasjonsbehovet til primærbrukerne av regnskapet.

Et illustrerende eksempel på at hvilket innhold som ligger i begrepet «høy regnskapskvalitet» kan ha betydning for valg av løsning, kan være regnskapsføring av egenutviklede immaterielle eiendeler, som programvare eller patenter. Etter regnskapsloven § 5-6 skal utgifter til egen forskning kostnadsføres, mens utgifter til egen utvikling kan kostnadsføres. Loven åpner dermed også for balanseføring av utviklingsutgifter. IAS 38 krever balanseføring når nærmere angitte kriterier er oppfylt. Dersom standardsetter, i tråd med det vi forstår som gjeldende praksis, kan begrense de valgmulighetene som loven gir, vil valget mellom disse løsningene bero på hvilken forståelse av høy regnskapskvalitet som legges til grunn. En standardsetter som søker best mulig framstilling av den økonomiske realiteten, vil velge IAS 38-løsningen. IAS-38-løsningen er at et foretak som utvikler programvare som forventes å gi fremtidige inntekter, har bygget opp en eiendel som derfor skal framkomme i balansen. Dersom primærbruker er långiver, er imidlertid den konservative kostnadsføringsløsningen trolig mer ønskelig for de beslutninger långiver skal ta på grunnlag av regnskapet. En balanseført utviklingskostnad er typisk ikke lett realiserbar ved konkurs, og balanseføring gir et mer optimistisk bilde av foretakets eiendeler enn kostnadsføring. En løsning som begrenser adgangen til balanseføring, tjener dermed långivers behov for å vurdere nedsiderisiko bedre enn IAS 38-løsningen.

En ev. sterkere vektlegging av etterlevelseskostnader på bekostning av regnskapskvalitet i standardsettingen enn tidligere kan kanskje medføre nye problemstillinger i forhold til regnskapslovens krav om at årsregnskapet skal gi et rettviseende bilde, og som strateginotatet i så fall bør vurdere å adressere.

Forslag om en fjerde føring – Vurdere etablert norsk regnskapspraksis

God regnskapsskikk er en rettslig standard som formes gjennom praksis, teori og samfunnsutvikling, ikke bare gjennom loven og internasjonale referansepunkter. Dette er vel etablert i juridisk teori og understøttes av at norsk regnskapslovgivning siden 1977 har bygget på at standarder og praksis skal gi begrepet nærmere innhold. Etablert norsk regnskapspraksis er derfor i seg selv en selvstendig kilde til god regnskapsskikk, og å kodifisere og klargjøre slik praksis oppfatter vi som verdifull standardsetting. Etter vårt syn bør utgangspunktet for arbeid med uregulerte områder ikke bare være hva som er IFRS-reguleringen på området, og om den er innenfor regnskapslovens rammer, jf. beskrivelsen i høringsnotatet bokstav E. Det bør også være en del av arbeidet å undersøke hva som er god norsk regnskapsskikk. Vi foreslår derfor at strategien suppleres med en fjerde føring, som er å vurdere etablert norsk regnskapspraksis.

Sammenheng mellom føringene

De fire føringene henger tett sammen og må etter vårt syn ses i sammenheng i det praktiske standardsettingsarbeidet. Føring 1 setter den rettslige rammen som alle løsninger må holde seg innenfor. Dette er en nødvendig betingelse, ikke et valgbart hensyn. Innenfor denne rammen mener vi at standardsetter, ved arbeid på uregulerte områder, skal undersøke både hva IFRS tilbyr (føring 2) og hva som er etablert norsk regnskapspraksis (føring 4). Begge

disse kildene bør deretter underkastes den kost-nytte-vurderingen som følger av føring 3. Her blir det avgjørende å ha avklart hva høy regnskapskvalitet betyr, hvem primærbrukerne er og hva slags informasjon de faktisk trenger som grunnlag for å ta sine beslutninger. Strateginotatet bør etter vårt syn tydeliggjøre samspillet mellom føringene, slik at standardsetter har et klart metodisk utgangspunkt når vanskelige valg i den praktiske standardsettingen skal tas.

Valgalternativer i standardene – kvalitet versus sammenlignbarhet

Strategidokumentet tar ikke stilling til i hvilken grad framtidige standarder bør gi regnskapsprodusentene valgalternativer. DFØ mener dette er et spørsmål strategien bør adressere eksplisitt.

Valgalternativer kan begrunnes med hensynet til kvalitet på det enkelte regnskap, altså at en regnskapsprodusent med tilstrekkelig kompetanse og ressurser bør ha adgang til en bedre, men mer krevende løsning, dersom den gir et mer informativt regnskap. Valgadgangen kan bidra til at standardene er tilpasset en heterogen målgruppe med ulik størrelse og kompleksitet.

På den andre siden er valgalternativer kostbare for sammenlignbarhet. Når to foretak i samme bransje anvender ulike løsninger innenfor rammen av god regnskapsskikk, blir regnskapene vanskeligere å sammenligne, noe som særlig rammer långivere og andre brukere som vurderer foretak opp mot hverandre eller sammenstiller informasjon (for eksempel statistikk-produsenter).

Alle valgalternativer som allerede finnes etter regnskapsloven når det gjelder valg av regnskapsspråk for mellomstore foretak, mener vi kan tale for at valgadgangen i GRS-sporet begrenses, altså at det tilstrebes at standardene skal gi et godt grunnlag for sammenligning innad i gruppen foretak som velger å anvende regnskapsstandardene for mellomstore foretak.

Evalueringsutvalget foreslo i NOU 2003: 23 den såkalte moderniseringslinjen, som innebar at valg av IFRS-løsninger kunne gjøres enkeltvis innenfor rammen av regnskapsloven. Finansdepartementet avviste dette i Ot.prp. nr. 39 (2004–2005) med den begrunnelse at økt valgadgang enkeltvis ville svekke sammenlignbarheten mellom regnskaper, og at det var mindre betenkelig å tillate valg mellom definerte regelsett (regnskapsspråk) enn valg enkeltvis innenfor GRS-sporet. Vi mener dette også taler for at det bør utvises edruelighet i forhold til valgalternativer i regnskapsstandardene for mellomstore foretak. Synet på om valgalternativer i GRS-sporet er et gode eller ei, har etter vårt syn også klart en side mot føring 3. Valgalternativer innebærer økt kompleksitet i standardene, noe som kan innebære økte etterlevelseskostnader for regnskapsprodusentene. Om valgalternativene er et gode eller ei for brukerne, vil i stor grad avhenge av hvem primærbrukerne er. Om disse er långivere og statistikkprodusenter, taler dette for at standardene ikke bør inneholde valgalternativer, fordi det vanskeliggjør sammenligninger og sammenstilling av informasjon.

Ny godkjenningsordning

DFØ er i utgangspunktet positiv til at Stiftelsesstyret fremover skal godkjenne standarder utarbeidet av RSS aktivt, fremfor den tidligere ordningen med passiv innsigelsesrett. Dette synes å henge bedre sammen med at styret i en stiftelse er organisasjonens øverste organ, og at standardsetting er NRS sin hovedaktivitet.

DFØ vil imidlertid peke på en tilsynelatende uklar situasjon som følger av den asymmetrien i flertallskravene som vi forstår at den foreslåtte godkjenningsordningen innebærer. Høringsnotatet angir at et vedtak om ikke å godkjenne en standard krever to tredjedels flertall av de som deltar i behandlingen, men sier ingenting eksplisitt om hva som kreves for godkjenning av en standard. Etter gjeldende vedtekter § 5-1 er simpelt flertall hovedregelen for beslutninger i Stiftelsesstyret, og vi legger til grunn at dette også vil gjelde for godkjenning av standarder. Denne asymmetrien, med simpelt flertall for godkjenning og to tredjedels flertall for ikke-godkjenning, skaper en situasjon som ikke er eksplisitt adressert i

strateginotatet eller høringsnotatet. Dersom et simpelt flertall stemmer mot godkjenning uten å nå to tredjedels grensen, er standarden ikke godkjent, men slik vi forstår det, heller ikke formelt underkjent. Med alle dagens deltakende medlemmer til stede (ni), oppstår dette dersom fem stemmer mot godkjenning og fire for. Det er mulig at NRS har tenkt at dette mellomutfallet automatisk betyr retur til RSS for videre bearbeiding, noe som i så fall sammenfaller med den situasjonen arbeidsgruppens utredning av framtidig organisering og finansiering av standardsettingen fra 2023 beskriver. Etter utredningen må gjentatte returer til slutt løses ved at Stiftelsesstyret oppnevner nytt RSS, eller ved at Stiftelsesstyret skiftes ut. Dersom dette er den tilsiktede løsningen, bør det etter vårt syn fremgå eksplisitt av strateginotatet eller de reviderte vedtektene, slik at det er klart hva de tre mulige utfallene av Stiftelsesstyrets behandling er, og når utskiftning av RSS eller Stiftelsesstyret skal skje.

Det bør også vurderes å avgrense hvilke hensyn som er legitime grunnlag for underkjenning av en standard fra RSS i Stiftelsesstyret, slik at behandlingen i Stiftelsesstyret ikke blir en arena for stadig omprøving av faglige spørsmål RSS har vurdert. For eksempel kunne en avgrensning, som også er nevnt i rapporten fra arbeidsgruppen som utredet organisering og finansiering, være at Stiftelsesstyret skal vurdere om standarder fra RSS er i tråd med den vedtatte strategien for standardsetting. En forutsetning for en slik avgrensning er etter vårt syn en klarere formidling av strategien for standardsetting enn det utkastet til strateginotat inneholder.

Det bør også vurderes om den nye oppgaven for Stiftelsesstyret tilsier at fagkompetanse innen regnskap og bokføring skal vektlegges sterkere ved valg av medlemmer til Stiftelsesstyret enn det vi oppfatter har vært tilfelle etter dagens vedtekter, og om krav til kvalifikasjoner skal framgå av vedtektene.

Høringsnotatet angir at strateginotatet og vedtektene sammen skal klargjøre rolle- og ansvarsdelingen mellom Stiftelsesstyret og de underliggende organene. DFØ mener at betegnelsen «styre» for Regnskapsstandardstyret og Bokføringsstandardstyret bør vurderes, dersom rolle- og ansvarsfordelingen framover endres i tråd med det som foreslås i høringsnotatet. Tradisjonelt kjennetegnes et styre ved at det har selvstendig beslutningsmyndighet innenfor sitt område. Når RSS og BSS etter den nye modellen skal innstille til Stiftelsesstyret som deretter godkjenner forslaget til en ny eller endret standard, er funksjonen deres etter vårt syn i realiteten saksforberedende og rådgivende snarere enn besluttede.

Øvrige merknader til strategidokumentet

Strategidokumentet omhandler i all hovedsak standardsetting for mellomstore foretak innenfor god regnskapsskikk-sporet. DFØ savner en introduksjon som gjør dette tydelig, og som omtaler det «landskapet» som gjelder for norske ikke-børsnoterte foretaks valg av regnskapsspråk etter regnskapsloven.

Vi synes det er vanskelig å forstå hva strateginotatet ønsker å formidle når det gjelder standardsettingen for små foretak og ideelle organisasjoner. Dette er også viktige regnskapsprodusenter, og gruppen av små foretak har økt betydelig etter justeringen av størrelsesgrensene i regnskapsloven. Det bør vurderes om det skal gis en tydeligere angivelse av retning og ambisjonsnivå, jf. høringsnotatets omtale av formålet med strateginotatet.

Vi vil bemerke at strategidokumentet bruker begrepet «pilar» om de overordnede føringene som skal styre standardsettingen. I norsk faglig og forvaltningsrettslig tradisjon blir det gjerne brukt ord som «hensyn», «prinsipper» eller «føringer». Disse ordene bærer med seg en funksjonell forståelse som «pilar» så vidt vi forstår ikke gjør. Hensyn avveies mot hverandre, mens føringer angir retning og prioritet. «Pilar» er en metafor hentet fra angloamerikansk strategispråk, og den inviterer ikke naturlig til spørsmålet om prioritering og avveining. Slik vi ser det, leder det heller tankene mot bein eller fundament, og vi synes ikke dette passer særlig godt, i og med at de foreslåtte pilarene etter vår forståelse er nokså forskjellige. Vi foreslår at begrepet erstattes med «føringer».

Avskaffelse av kategorien foreløpige regnskapsstandarder

Vi støtter at kategorien foreløpige standarder utgår og er enig i at behov for tid til tilpasning kan sikres ved å angi en dato for ikrafttredelse som ligger fram i tid.

Merknader til foreslåtte prioriteringer i arbeidet med vedlikehold og utvikling av regnskapsstandarder innenfor ny strategi

DFØ støtter vurderingen i høringsnotatet punkt D *Fastsette struktur for nye standarder* om at direkte henvisninger til IFRS-standarder ikke bør være utgangspunktet for struktur i framtidige norske standarder, selv om IFRS-løsninger mot formodning skulle bli valgt som norske løsninger etter den nye strategien. Høringsnotatet peker på at slike henvisninger gir løsninger som er lite tilgjengelige for målgruppen. Vi deler denne vurderingen. Foretak uten store regnskapsfaglige ressurser er tjent med standarder som er selvstendige og brukervennlige, og der vurderingsgrunnlaget fremgår direkte av den norske standarden.

Vi stiller spørsmål ved om ikke punkt D *Fastsette struktur for nye standarder* bør prioriteres høyere i standardsettingsarbeidet fremover. Valg av struktur og format vil ha konsekvenser for alt etterfølgende arbeid, og det kan vurderes om arbeidet med punkt D bør starte parallelt med punkt A *Endelige standarder med begrenset oppdateringsbehov* og B *Endre/avklare status på foreløpige standarder*, snarere enn å vente til disse er ferdigstilt.

Når det gjelder punkt E *Standardsetting på nye områder*, legger høringsnotatet opp til at standardsetter skal kartlegge IFRS på området og vurdere om IFRS-løsningene er innenfor rammen av regnskapsloven. I tråd med vår foreslåtte fjerde føring bør standardsetter etter vårt syn også vurdere etablert norsk praksis.

Vi merker oss at høringsnotatet synes å skille mellom to separate prioriteringskriterier som ikke er omtalt i selve forslaget til strateginotat. Prosjekter gis høyere prioritet dersom de anses å øke effektiviteten, eller dersom det foreligger et særlig behov for avklaringer som kan løses innenfor akseptabel ressursbruk. Vi oppfatter at effektivitet her sikter til nytten for omgivelsene, for eksempel at en standard reduserer usikkerhet og transaksjonskostnader for regnskapsprodusentene, eller bidrar til bedre beslutningsgrunnlag for brukerne av regnskapene. Siden det er strateginotatet og ikke høringsnotatet som vil være det styrende dokumentet for det framtidige standardsettingsarbeidet, mener vi det bør vurderes om disse prioriteringskriteriene og hva de innebærer, skal tas inn i selve strateginotatet.

Det framgår av høringsnotatet at det vil være aktuelt å arbeide parallelt med prosjekter innenfor flere ulike kategorier, og at det derfor vil være naturlig å prioritere igangsetting av et prosjekt i kategori E *Standardsetting på nye områder* i løpet av 2026. Vi støtter dette. Etter vårt syn framstår det som naturlig at det prosjektet i kategori E som igangsettes, velges med utgangspunkt i effektivitet, jf. omtale i avsnittet over. For oss framstår inntektsføring som en sterk kandidat til å bli valgt for igangsetting. Inntektsføring er et sentralt og praktisk viktig område som i dag ikke er regulert i en gjeldende NRS-standard for mellomstore foretak. Fordi så godt som alle mellomstore foretak med økonomisk vinning som formål har inntekter, er det et område der det foreligger etablert norsk praksis. Denne er sannsynligvis påvirket av veiledningen fra NRS fra 2010 og dens forløpere, som blant annet var påvirket av den nå «pensjonerte» IAS 18, som er erstattet av IFRS 15. Vi forstår det som at IFRS 15 er svært forskjellig fra IAS 18. Valget mellom en løsning basert på norsk praksis og en IFRS 15-inspirert løsning vil trolig innebære behov for de avklaringene vi har etterlyst i dette høringsssvaret, særlig av hva høy regnskapskvalitet betyr og hvem primærbrukerne er.

Norsk RegnskapsStiftelse
Postboks 2919 Solli
0230 Oslo

Oslo, 23. april 2026

Hørings svar forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse (NRS)

Vi viser til høringsnotatet av 22. mars 2026 med høringsfrist 30. april 2026. Vi stiller oss positive til den foreslåtte strategien for standardsetting. Samtidig ønsker vi å påpeke enkelte momenter ved forslaget og har omtalt disse under.

Pilarer for fremtidig standardsetting

Det er foreslått tre pilarer som skal fungere som retningslinjer for standardsettingen innenfor god regnskapsskikk fremover. Vi oppfatter interaksjonen mellom disse slik at utgangspunktet er de rettslige rammene i regnskapsloven og de grunnleggende regnskapsprinsippene. Deretter skal det ses hen til løsninger under IFRS, forutsatt at disse er i samsvar med de rettslige rammene og prinsippene og dermed kan anses å være god regnskapsskikk (GRS). Videre skal det foretas en kost-/nyttevurdering, som skal balansere behovet for høy regnskapskvalitet med kostnadene ved å gjøre dette. Etter vår forståelse vil det følgelig i mange tilfeller ikke være hensiktsmessig å etablere bevisste forskjeller mellom GRS og IFRS i den foreslåtte strategien. Om denne forståelsen ikke er i samsvar med forslaget, mener vi strategien må tydeliggjøre interaksjonen mellom de tre pilarene.

Prioriteringene

Vi støtter de foreslåtte prioriteringene i arbeidet med vedlikehold og utvikling av regnskapsstandarder innenfor den nye strategien, og er enige i de sentrale områdene som listes hvor det mangler standarder i punkt 6. Samtidig vil vi understreke at spørsmål rundt kontinuitetsgjennomskjæring, utenom fusjon og fisjon, etter vårt syn fremstår som det området hvor behovet for standardsetting er mest prekært. Vi oppfordrer derfor NRS til å gi dette området høy prioritet i arbeidet fremover.

I kategori A i høringsnotatets punkt 6, altså endelig standarder med begrenset oppdateringsbehov, mener vi at definisjonen av investeringsselskaper er et område som bør gis prioritet fremover. For øyeblikket er investeringsselskaper kun omtalt i NRS 17 *Virksomhetskjøp og konsernregnskap* som en overgangsregel og beskrevet kort i NRS (F) *Investering i tilknyttet selskap og deltakelse i felles kontrollert virksomhet*, og vår erfaring tilsier at gjeldende praksis er uensartet. Dette understreker behovet for snarlig utvikling av veiledning og tydeliggjøring på området.

Videre er vår mening at strategidokumentet i for stor grad vektlegger foreløpige standarder. Vi støtter forslaget i punkt 5 om å fjerne bruken av foreløpige standarder, men i punkt 6 er det også en egen kategori (B) som omhandler endring og avklaring av status på foreløpige standarder. Etter vårt syn ville det vært mer hensiktsmessig å inkludere arbeidet med de foreløpige standardene som

en naturlig del av det generelle standardsettingsarbeidet, da disse standardene kan havne i flere av de andre kategoriene, og det ikke er hensiktsmessig å gi arbeidet med dem forrang foran arbeidet med de endelige standardene. Vi foreslår derfor at strategidokumentet presiserer at prosessen med å endre status på foreløpige standarder i enkelte tilfeller kan innebære mer omfattende arbeid enn kun en formell endring fra foreløpig standard til endelig standard. Dette vil bidra til økt tydelighet og forståelse av omfanget av arbeidet.

Vi ser frem til det videre arbeidet med den nye strategien og standardsettingen, og er tilgjengelige dersom dere ønsker å drøfte våre innspill.

Med vennlig hilsen
ERNST & YOUNG AS

Alvar A. Strandvold
Leder for fagavdeling regnskap, Associate Partner, EY Norge

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Norsk RegnskapsStiftelse (NRS)
Ingebjørg Harto

Vår referanse
26/3828
Deres referanse

27.04.2026

Høringsforslag til ny strategi for standardsettingen i NRS

Det vises til Norsk RegnskapsStiftelses høringsbrev 22. mars 2026.

Finanstilsynet støtter strategien om å videreføre og videreutvikle norsk god regnskapsskikk. Det vises i den forbindelse også til de prinsipper og faglige avveininger som lå til grunn for utredningen av 16. januar 2023 om fremtidig organisering og finansiering av regnskapsstandardsettingen.

For Finanstilsynet

Marte Voie Opland
direktør for markedstilsyn

Lars Jacob Braarud
seksjonsleder

Dokumentet er godkjent elektronisk.

KPMG AS
P.O. Box 7000 Majorstuen
Dronning Eufemias gate 6A
N-0306 Oslo

Telephone +47 45 40 40 63
Fax +47 22 60 96 01
Internet www.kpmg.no
Enterprise 935 174 627 MVA

Hørings svar – forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse

Vi viser til Høringsnotat – forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse (NRS). Nedenfor følger vårt hørings svar.

Overordnet er vi enige i det som skisseres. Vi ønsker imidlertid å knytte enkelte kommentarer til strateginotatet, samt forhold vi mener bør være omfattet av strategien.

Som en rammebetingelse for standardsetting mener vi at det vil være nyttig å klargjøre hvem som er primærbrukerne av regnskap.

I Norge har selskaper anledning til å bruke IFRS® Accounting Standards og vi har forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (Forenklet IFRS), noe vi anser som hensiktsmessig. Enklere regler for små foretak er også fornuftig, og vi er enige i det NRS uttaler om NRS 8. Det er således gruppen av selskaper som ikke benytter noe av de ovennevnte som i hovedsak vil bli berørt av endringene og prioriteringene som NRS skisserer.

Vårt utgangspunkt er at der det ikke er klart i strid med regnskapsloven, bør innregning og måling som angis i NRS-standardene følge IFRS Accounting Standards. Dette gjelder både i forbindelse med oppdatering eksisterende standarder og standardsetting på nye områder. Vi er dog enige i at det kan være forhold som vurderes som uhensiktsmessig og unødvendig komplisert, slik at det kan aksepteres avvik mot løsninger som fremkommer av IFRS Accounting Standards.

Det er forhold som ikke nødvendigvis fremkommer direkte av IFRS Accounting Standards. Her kan det være tolkninger fra IFRIC (agendabeslutninger og IFRIC-er). Det bør klargjøres hvordan regnskapsprodusentene skal forholde seg til disse. Vårt utgangspunkt er at disse ikke anses som autoritative tolkninger av NRS-standarder med mindre det eksplisitt er nevnt eller på annen måte tatt stilling til av NRS.

For å sikre åpenhet og fungere som en relevant kilde til tolkning og forståelse ved anvendelsen av NRS-standardene, mener vi det bør fremgå hva som er grunnlaget for konklusjoner i NRS-standardene. Dette kan være viktige eller kontroversielle forhold mv. som NRS har vurdert i standardsettingsprosessen, herunder hvordan høringsinnspill er vurdert. IASBs «Basis for Conclusions» til IFRS Accounting Standards kan være en inspirasjon. Basis for konklusjoner er ikke del av selve standarden, men vil forklare hvilke vurderinger som er gjort ved utarbeidelsen, og dermed bidra til å gi økt innsikt i fortolkningen av NRS-standardene.

NRS bør også vurdere om det kan veilede hvordan en regnskapsprodusent kan bruke sitt skjønn for å utvikle og benytte regnskapsmessige løsninger på forhold som ikke er klart regulert av NRS-standardene eller regnskapsloven. Se IAS 8 punkt 10-12 hvordan det er gjort for IFRS Accounting Standards. Som en del av dette, mener vi at selv om enkelte løsninger i IFRS Accounting Standards ikke er påkrevd av NRS-standardene eller regnskapsloven, så bør de være tillatt å benytte disse løsningene så lenge de ikke er i strid med NRS-standardene eller regnskapsloven.

NRS-standardene bør også vurderes for endringer og oppdateringer etter en nærmere fastsatt plan.

Det virker som at det legges opp til at det fremdeles skal eksistere og utgis veiledninger fra NRS. Det er imidlertid uklart hvilken rettsstilling disse skal ha. Dette mener vi bør fremkomme av strateginotatet.

Standardene bør også inneholde krav til noteinformasjon. Tradisjonelt har det vært begrensede spesifikke notekrav for regnskapspliktige i Norge som ikke avlegger årsregnskap i samsvar med IFRS Accounting Standards. Dette er både en styrke (kostnad for regnskapsprodusent) og svakhet (brukernes behov). Vårt utgangspunkt er at standardene ikke bør inneholde mange og detaljerte notekrav. Imidlertid bør det være en paragraf i hver standard om hva formålet med standarden er som vil gi veiledning om hva som kan være relevante opplysninger å gi, og det kan også inkluderes en påminnelse om regnskapsloven § 7-1. Dette kan bidra til at det gis vesentlig noteinformasjon tilpasset det enkelte foretak. Det kan også henvises til IFRS Accounting Standards for referanser og inspirasjon, men ikke som klare krav.

Det foreslås at styret med 2/3 flertall skal kunne vedta å ikke godkjenne en standard. Vi mener at styrets vedtak bør være positivt, dvs. at styret faktisk vedtar i stedet for å ikke forkaste en standard. Det bør minimum være kvalifisert flertall. Det kan også hende at styret har mer oversikt over praktiske konsekvenser av en standard, og da kunne gi god korreksjon til underorganene.

I punkt 6 listes flere sentrale områder hvor det mangler standarder. Det nevnes blant annet skillet mellom egenkapital og gjeld og kontinuitetsgjennomskjæring. Begge disse forholdene har vært diskutert lenge innen IFRS Accounting Standards, og prosjektet med virksomhetssammenslutninger under felles kontroll er stoppet. Kontinuitetsgjennomskjæring har vært diskutert mye i Norge, uten at det har kommet klar enighet om dette. Vi vil anbefale at disse forholdene ikke prioriteres på kort sikt, særlig dersom formålet er en fullstendig regulering av disse to områdene.

Vi lurer også om det som skisseres av NRS er for optimistisk, med hensyn til hvilke ressurser som vil medgå og tiden som trengs.

Ta kontakt om det er spørsmål eller ønsker om utdypinger av vårt høringssvar.

For KPMG AS

Paul Midling Larsen

Partner, Audit

Capital Markets & Accounting Advisory Services (CMAAS) /

Department of Professional Practice (DPP)

Bergen, 16.04.2026

Strategi for standardsetting i NRS

Norsk RegnskapsStiftelse (NRS) har sendt ut et høringsnotat om ny strategi for standardsetting i NRS med høringsfrist 30. april 2026. Vi takker for invitasjonen til å gi høringssvar og svarer på vegne av institutt for regnskap, revisjon og rettsvitenskap ved NHH.

Generelt støtter vi utkastet til ny strategi.

Gjeldende strategi tar utgangspunkt i IFRS for SMEs, mens utkastet til ny strategi (heretter: utkastet) legger opptil mer målrettet og selektivt bruk av IFRS for utvikling av god regnskapsskikk (GRS). Samtidig er utkastet tydelig på at GRS fortsatt skal hente inspirasjon fra IFRS. Vi støtter denne justeringen av IFRS sin rolle ved utvikling av GRS. Det er imidlertid et par formuleringer som er uklare:

- Det er uklart hva som menes med *konkret vurdering* når utkastet sier at «NRS vil gjennomføre en konkret vurdering av om norske regnskapsstandarder skal endres når det skjer endringer i IFRS». Endringer i IFRS kan være alt fra nye standarder til korrigerende av ord i eksisterende standarder. Dersom enhver endring i IFRS krever en konkret vurdering, fremstår det inkonsistent med forslaget om selektiv bruk av IFRS. Kanskje «vesentlig endring» ville være bedre ordbruk.
- Videre er det uklart for oss hva som menes med *tilpasset form* når utkastet sier at «IFRS, i umodifisert eller tilpasset form, vil være et sentralt referansepunkt for utvikling av en norsk regnskapsstandard tilpasset norsk næringsliv». Formuleringen blir «smør på flesk» og upresis. Vi foreslår å stryke «i modifisert eller tilpasset form».

Vi støtter at kategorien *foreløpig standard* utgår i fremtidig standardutvikling.

NRS har foreslått prioriteringer i arbeidet med vedlikehold og utvikling av regnskapsstandarder innenfor ny strategi. Vi har ingen innvendinger til prioriteringene og støtter at det samtidig legges opp til at det kan jobbes parallelt med prosjekter fra flere prioriteringsnivå når det anses hensiktsmessig.

Utkastet foreslår at stiftelsesstyret skal godkjenne standardene fra Regnskapsstandardstyret (RSS) og Bokføringsstandardstyret (BSS), mens stiftelsesstyret i dag bare har en innsigelsesrett. Vi støtter

endringen. Selv om det fortsatt vil være RSS og BSS som gjør hovedtyngden av arbeidet med standardsetting, og det legges opp til en høy terskel for at stiftelsesstyret skal overprøve RSS og BSS, så innebærer endringen at RSS og BSS formelt sett er saksforberedende organer for stiftelsesstyrets beslutninger. Det kan da være forvirrende at disse organene omtales som *styre* når de formelt sett har en annen rolle enn stiftelsesstyret. Vi oppfordre NRS til å revurdere navnene på disse to organene. En mulighet er å omtale dem som fagorganer.

Utkastet er også klart på at NRS skal utvikle god regnskapsskikk for små foretak og for ideelle organisasjoner. I omtalen av små foretak sies det at «når små foretak velger å benytte forenklingsreglene, vil regnskapsføringen kunne gi løsninger som avviker fra hovedreglene i god regnskapsskikk» og i omtalen av ideelle organisasjoner sies det at «det er ifølge lovforarbeidene forutsatt at god regnskapsskikk utfylles gjennom egne regnskapsstandarder». Disse presiseringene gjelder både for små foretak og ideelle organisasjoner, og det er uklart hvorfor de presiseres bare for den ene gruppen. Videre er det uklart hva som menes med *avklaring av hovedregel* når utkastet til strategi sier at «eksisterende standarder (NRS 8 *God regnskapsskikk for små foretak*, NRS *God regnskapsskikk for ideelle organisasjoner*) vurderes løpende, men revideres først etter avklaring av hovedreglene». Betyr dette at det må skje en endring av forståelsen av hovedreglene eller at hovedregel i regnskapsloven endres før standardene skal revideres? Etter vår mening bør det være tilstrekkelig for revidering at det anses hensiktsmessig med en revidering.

Ta gjerne kontakt dersom dere har spørsmål til våre kommentarer.

Vennlig hilsen

Finn Kinserdal

Instituttleder
Institutt for regnskap,
revisjon og rettsvitenskap

Kjell Ove Røsok

Programleder for
masterprogrammet
regnskap og revisjon

Oslo, 30. april 2026

Norsk Regnskapsstiftelse
nrs@revisorforeningen.no
0030 Oslo

Høring – strategi for standardsettingen

PwC viser til invitasjonen til høring om ny strategi for standardsettingen i Norsk Regnskapsstiftelse og takker for muligheten til å levere høringsinnspill.

Det er gledelig og på høy tid at arbeidet med utvikling av norske regnskapsstandarder gjenopptas. Flere endelige regnskapsstandarder utgitt av Norsk Regnskapsstiftelse har behov for oppdateringer og foreløpige standarder bør nå ferdigstilles eller trekkes tilbake. Det er også sentrale regnskapsområder som ennå ikke har fått en standard. Mangelfull regulering, samt regulering som kan oppfattes som utdatert, er kilder til uensartet praksis.

En overordnet observasjon er at selve strateginotatet som kommer til slutt i høringsdokumentet synes ufullstendig og ikke konkret nok. Det forutgående høringsbrevet fremstår langt mer detaljert enn strateginotatet, men vi oppfatter ikke at høringsbrevet kan fungere som supplement eller forarbeid til strateginotatet når det senere skal fortolkes og brukes som styringsverktøy og godkjennelsesgrunnlag.

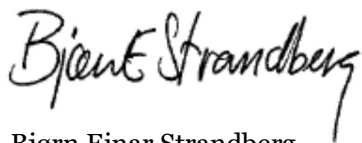
Strateginotatet sier kort at standardsettingen skal kjennetegnes av åpne og effektive prosesser, tydelige prioriteringer og begrunnede valg av løsninger. Dette er gode målsettinger, men vi mener at man bør beskrive saksbehandlingsprosessen ("due process") mer detaljert, enten i strateginotatet eller i en egen høring. Det bør gjøres vurderinger av hvilken rolle ulike interessenter skal spille i prioriteringen av prosjekter, ved utarbeidelse av standardene og ved etterfølgende evaluering av standardens måloppnåelse. Målsettingen om begrunnede valg av løsninger bør konkretiseres ytterligere ved at det utarbeides et vedlegg til nye eller reviderte standarder der dette fremkommer.

Vi støtter prioriteringene som er gjort så langt med fokus på kategoriene A, B og E. Samtidig vil vi anbefale at det jevnlig konsulteres åpent om hvilke prioriteringer man skal ha fremover. Vi vil advare mot å prioritere prosjekter som er svært komplekse på det nåværende tidspunktet, især der internasjonal standardsetting ikke har evnet å finne fram til omforente løsninger, som for eksempel transaksjoner under felles kontroll.

Vi er usikre på om oversikten over produktene fra NRS er tenkt å være en del av strateginotatet. Det er ikke intuitivt nødvendig. Vi anbefaler at man uansett ser nærmere på om det er behov for så mange typer, og om flere av disse er delvis overlappende. Et diskusjonsnotat synes for eksempel ikke å være et selvstendig sluttprodukt, men en naturlig del av en utrednings- eller høringsprosess. I den grad man fortsatt ser for seg at NRS skal avgi *uttalelser* om prinsipielle spørsmål, peker vi på at dette i praksis nesten ikke har skjedd i stiftelsens historie. Vi er i tvil om det er kapasitet til å ha en separat fortolkningsfunksjon ved siden av den ordinære standardsettingsprosessen. Men ved behov for større prinsipielle avklaringer er det et alternativ å tilføye tekst i standardene dersom det kan bidra til klargjøring og ensartet praksis.

Ta gjerne kontakt om det er behov for utdyping av våre innspill.

Med vennlig hilsen
PricewaterhouseCoopers AS

Bjørn Einar Strandberg
Partner
T: 95 26 10 15
E: bjorn.einar.strandberg@pwc.com

Norsk Regnskapsstiftelse
nrs@revisorforeningen.no

Vår ref: Fs2608/hko
Deres ref:
Oslo, 30.04.2026

Forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk Regnskapsstiftelse

Regnskap Norge viser til høringsnotat om ny strategi for standardsettingen i Norsk Regnskapsstiftelse (NRS). Saken er behandlet i vårt fagutvalg.

Innledningsvis vil vi uttrykke stor tilfredshet med at et mer aktivt standardsettingsarbeid på regnskapsområdet nå kommer i gang igjen. Etter flere år med minimumsoppdateringer er det positivt – og viktig for regnskapsmiljøet – at standardsettingen styrkes, både faglig og organisatorisk.

Regnskap Norge støtter den foreslåtte strategien for standardsettingen. Vi stiller oss bak både de overordnede målene og de foreslåtte pilarene for regnskaps- og bokføringsstandardsetting, herunder den eksplisitte presiseringen av balansert avveining mellom regnskapskvalitet og etterlevelseskostnader. Etter vårt syn gir dette et godt utgangspunkt for relevant og praktiserbar standardsetting. Vi er også enig i at foreløpige standarder utgår, og at stiftelsesstyrets etter ny prosess må beslutte standardene mer aktivt enn før. Det sistnevnte er tydeliggjørende for ansvar og rolle.

Når det gjelder prioriteringene i standardsettingsarbeidet, støtter Regnskap Norge i hovedsak den foreslåtte prioriteringsrekkefølgen og de vurderingene som er lagt til grunn. Herunder deler vi forventningen om at oppdatering av standarder med begrenset oppdateringsbehov og avklaring av status på foreløpige standarder (kategoriene A og B) vil kunne ferdigstilles relativt raskt.

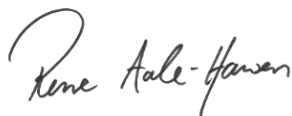
Vi finner det imidlertid viktig at prioriteringene ikke praktiseres for rigid. Det er derfor positivt at strategien åpner for parallelt arbeid på tvers av kategorier, og for å løfte frem prosjekter med særlig behov for avklaringer eller der effektiv ressursbruk tilsier dette. Føringen om å starte minst ett prosjekt på nytt område (kategori E) i 2026 bidrar også til nødvendig dynamikk i

standardsettingsarbeidet. Samlet sett vurderer vi at strategien gir tilstrekkelig rom for fleksible og hensiktsmessige prioriteringer.

Avslutningsvis ønsker vi å særlig understreke betydningen av standarden for små foretak, og at denne videreføres – slik det også er fastslått i den nye strategien. Oppdaterings- og utviklingsbehov skal vurderes løpende, men med forbehold om at eventuelle revisjoner først skal skje etter avklaring av hovedregler. Vi har forståelse for denne tilnærmingen, men vil peke på at oppdateringsbehovet for små foretak på enkelte områder kan være annerledes – og mer presserende – enn for øvrige foretak. Det er derfor viktig med et godt samspill mellom hovedstandarder og standarden for små foretak, slik at behovene i forhold til sistnevnte fanges opp når prioriteringer vurderes for standardsettingen samlet sett.

Med vennlig hilsen

Regnskap Norge

Rune Aale-Hansen

Adm.dir.

Hanne Opsahl

Direktør næringspolitikk og kvalitet

Norsk Regnskapsstiftelse
nrs@regnskapnorge.no

Vår referanse:
SH

Dato:
30.4.2026

Høringsinnspill til forslag om ny strategi standardsetting NRS

Norsk Regnskapsstiftelse (NRS) har sendt på høring forslag til ny strategi for standardsettingen i NRS.

Revisorforeningen ser det som svært gledelig at NRS har fått midler over statsbudsjettet, og er kommet så raskt i gang med å gjenoppta arbeidet med aktiv standardsetting, herunder utforming av ny strategi og at utrederstaben starter allerede nå i mai 2026.

Revisorforeningen støtter hovedlinjene og kriteriene som er lagt til grunn i høringsnotatet, og er enig i de tre hovedpilarene som er angitt i strategien som rettesnor for standardsettingen. Vi oppfatter at strategien gir et hensiktsmessig rom for avveininger innenfor de tre pilarene, tilpasset målgruppen for standardene.

Nærmere om IFRS for SME og forholdet til IFRS

Vi støtter at NRS forkaster en strategi med mest mulig tilpasning til IFRS for SME. Vi viser i den sammenheng til begrunnelsene for dette gitt i punktet “Nærmere om IFRS for SME” i høringsnotatet.

Videre støtter vi at IFRS vil være et sentralt referansepunkt for utvikling av en norsk regnskapsstandard tilpasset norsk næringsliv, og at det er ønskelig å ta inspirasjon fra IFRS-regelverket der NRS mener det er hensiktsmessig, jf. punktet “Nærmere om forholdet til IFRS” i strateginotatet. Tilpasning av standardene til IFRS vil dermed skje målrettet og selektivt, med avveininger mot de andre to pilarene.

Avvikling av foreløpige standarder, ikrafttredelse og evt. overgangsregler

Vi støtter at kategorien foreløpige standarder opphører. Vi er enige i at eventuelt behov for tid til tilpasning fra de rapporteringspliktiges side kan sikres ved å angi en dato for ikrafttredelse som ligger noe frem i tid.

I oversikten over produktene fra NRS, i punktet om norske regnskapsstandarder og norske bokføringsstandarder, foreslår vi at siste setning endres til: “Standardene nummereres, tidspunkt for ikrafttredelse angis sammen med eventuelle overgangsbestemmelser.”

Foreslåtte prioriteringer i arbeidet med vedlikehold og utvikling av regnskapsstandarder innenfor ny strategi

Vi støtter de foreslåtte prioriteringene i høringsnotatet. Når det gjelder standardsetting på nye områder, oppfatter vi at varige driftsmidler er en god kandidat å starte med. Dette er et område som er relevant for mange foretak, og vi mottar enkelte gjentakende problemstillinger fra medlemmer i vår veiledningstjeneste som indikerer et tydelig behov for klargjøring. Varige driftsmidler antas å være blant de mindre krevende områdene for ny standardsetting (både når det gjelder ressursbruk og å finne omforente løsninger) – et forhold som også peker i retning av at dette er et nyttig område å prioritere innenfor standardsetting på nye områder.

Vennlig hilsen

Karen Kvalevåg
Adm. direktør

Skatteetaten

Vår dato 29.04.2026	Din/Deres dato 22.03.2026	Saksbehandler Inger Helene Iversen
800 80 000 Skatteetaten.no	Din/Deres referanse Signe Haakanes	Telefon 94376903
Org.nr 974761076	Vår referanse 2026/1115	Postadresse Postboks 9200 Grønland 0134 Oslo

Norsk RegnskapsStiftelse
nrs@revisorforeningen.no

Hørings svar til ny strategi for standardsettingen i NRS

Skattedirektoratet viser til e-post av 22. mars 2026 vedlagt «Høringsnotat - forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk Regnskapsstiftelse (NRS) i 2026.» Som ledd i Skattedirektoratets arbeid med høringen har vi innhentet synspunkt fra divisjonene i Skatteetaten.

Vi har følgende kommentarer til høringsnotatet:

1. Innledning og oppsummering

Skatteetatens overordnede tilbakemelding er at vi samlet sett ser positivt på forslaget til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse. Vi mener at strategien gir et godt grunnlag for videre utvikling av norske regnskaps- og bokføringsstandarder.

Samtidig vil vi understreke betydningen av fortsatt dialog mellom NRS og relevante offentlige myndigheter, herunder Skatteetaten, i arbeidet med prioriteringer og den konkrete utformingen av standarder. Dette vil bidra til at hensynet til korrekt fastsetting, effektiv kontroll og etterprøvnbarhet ivaretas på en helhetlig og god måte.

Skatteetaten har i dag medlemmer kun i Bokføringsstandardstyret. Skattedirektoratet finner grunn til å understreke at det er viktig at Skatteetaten også er representert i styret i NRS og i Regnskapsstandardstyret. Det vises også til vårt hørings svar til «utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder» (2023), hvor dette ble påpekt.¹

2. Overordnede merknader

Skatteetaten har ansvar for korrekt fastsetting og kontroll av skatter og avgifter, herunder merverdiavgift samt inntekts- og formuesskatt for næringsdrivende. Regnskaps- og bokføringsregelverket, supplert av god regnskaps- og bokføringsskikk, utgjør et sentralt grunnlag for Skatteetatens fastsettings- og kontrollarbeid.

Skattedirektoratet ser positivt på at NRS legger til rette for en mer aktiv, strukturert og forutsigbar standardsetting. Oppdaterte, konsistente og praktiserbare regnskaps- og bokføringsstandarder bidrar til bedre kvalitet i regnskapsinformasjonen, økt etterlevelse blant næringsdrivende og et bedre grunnlag for risikoanalyse, fastsetting og målrettet kontroll.

Samtidig er det etter vårt syn avgjørende at hensynet til kontroll og etterprøvnbarhet tillegges betydelig vekt i standardsettingsarbeidet. Standardene bør utformes slik at de understøtter effektiv informasjonsinnhenting, god dokumentasjon og tilstrekkelig sporbarhet, og slik bidrar til å redusere uklarheter som kan vanskeliggjøre korrekt fastsetting av skatter og avgifter.

¹ [Høring av utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder - regjeringen.no](#)

3. Merknader til hovedgrep i foreslått strategi

3.1 Ivaretagelse av norske rettslige og praktiske rammer

Skattedirektoratet støtter at ivaretagelse av norske rettslige og praktiske rammer fremheves som en grunnleggende pilar i strategien. For fastsettings- og kontrollarbeidet er det særlig viktig at regnskaps- og bokføringsstandardene er klart forankret i regnskapsloven og bokføringsloven, og at de gir tydelige og anvendbare løsninger innenfor lovens rammer.

Tydelige standarder bidrar til mer ensartet praksis blant bokføringspliktige og regnskapspliktige, reduserer behovet for skjønsmessige vurderinger og tvister i ettertid, og legger til rette for effektiv kontroll.

3.2 Forholdet til IFRS og internasjonale løsninger

Vi deler vurderingen av at IFRS kan være et relevant referansepunkt ved utvikling av norske regnskapsstandarder, og støtter den foreslåtte tilnærmingen hvor tilpasning til IFRS skjer målrettet og selektivt.

Fra et fastsettings- og kontrollperspektiv er det viktig at løsninger inspirert av IFRS tilpasses norsk regelverk og etablert praksis, og at de ikke medfører unødig kompleksitet eller svekker etterprøvnbarheten for ikke-børsnoterte foretak. Dette gjelder særlig der regnskapsmessige valg kan få direkte betydning for skattegrunnlaget.

3.3 Avvikling av kategorien «foreløpig standard»

Skattedirektoratet ser positivt på forslaget om å avvikle kategorien «foreløpig standard». Klare regler med entydig rettslig status er viktig både for etterlevelsen blant regnskapspliktige og for Skatteetatens kontroll- og håndhevingsarbeid. Dagens ordning har i praksis medført at enkelte standarder har hatt uklar status over lang tid.

Vi vil samtidig peke på behovet for forutsigbare ikrafttredelsestidspunkt og hensiktsmessige overgangsregler, slik at endringer kan implementeres på en kontrollert og ryddig måte.

3.4 Prioriteringer i vedlikehold og utvikling av standarder

Skattedirektoratet merker seg de foreslåtte prioriteringene i arbeidet med vedlikehold og utvikling av regnskapsstandardene. Fra et kontroll- og fastsettingsperspektiv er det særlig viktig at områder med stor betydning for skattegrunnlaget prioriteres, herunder inntektsføring, verdsettelse og klassifisering av eiendeler og gjeld, samt sammenhengen mellom regnskap og skatt.

Vi vil understreke betydningen av at nye og reviderte standarder utformes slik at de legger til rette for konsistent rapportering over tid og mellom virksomheter, og samtidig sikrer tilstrekkelig dokumentasjon og sporbarhet i regnskapsmaterialet.

3.5 Bokføringsstandarder og hensynet til kontroll og etterprøvnbarhet

Skattedirektoratet vil fremme bokføringsstandardenes grunnleggende betydning for kontroll og etterprøvnbarhet, herunder for korrekt fastsetting og kontroll av skatter og avgifter. Bokføringen utgjør fundamentet for regnskapsrapporteringen og er avgjørende for Skatteetatens mulighet til å gjennomføre risikoanalyser, dokumentkontroller og stedlige kontroller.

Derfor støtter vi at kontrollhensyn fremheves som bærende pilarer i strategien for utvikling av bokføringsstandarder. Tydelige krav til dokumentasjon, sporbarhet og struktur i bokføringen bidrar til mer effektiv kontroll og til å redusere risikoen for feil og unndragelser.

Når det gjelder den øvrige ordlyden i denne pilaren stiller vi spørsmål ved om ikke kravet til «praktiserbarhet» er tilstrekkelig dekket via punktet om å «ivareta rettslige og praktiske rammer» i den første pilaren. Det kan også vurderes å erstatte «administrative byrder» med «etterlevelseskostnader», slik

at det brukes samme formulering som i pilaren for regnskapsstandarder. Vi antar at disse begrepene har tilnærmet samme innhold. Andre kulepunkt under overskriften «Nærmere om utvikling av bokføringsstandarder» kan da bli slik:

- Balansere behovet for høy kvalitet og kontroll mot etterlevelseskostnader

3.6 Endret prosess for godkjenning av regnskaps- og bokføringsstandarder

Skattedirektoratet har merket seg forslaget om å endre prosessen for godkjenning av regnskaps- og bokføringsstandarder, slik at Stiftelsesstyret gis en mer aktiv rolle og skal godkjenne nye og endrede standarder.

En tydeligere og mer forutsigbar godkjenningsprosess støttes, da dette bidrar til økt legitimitet og kvalitet i standardsettingen. Samtidig er det viktig at rolle- og ansvarsdelingen mellom Stiftelsesstyret og de faglige standardsetterne er tydelig, og at den faglige uavhengigheten i standardutviklingen ivaretas. I lys av hensynet til Skatteetatens behov, jf. for eksempel punkt 3.5 ovenfor, så mener vi det er viktig at Skatteetaten er representert i organet som vil være bestemmende for endelig standardsetting. Det vises til at det i høringsnotatet forslås at Stiftelsesstyret skal kunne underkjenne en standard fra underliggende organ med kvalifisert flertall (2/3).

Det vises også til vårt hørings svar til «utredning om fremtidig organisering av arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder» hvor vi har påpekt at Skatteetatens deltakelse i Stiftelsesstyret vil bidra til at styret i større grad har en bred og balansert sammensetning. Se også våre kommentarer i denne høringen til sammensetning av medlemmer i Bokføringsstandardstyret og Regnskapsstandardstyret.

4. Produkter fra NRS

I punktet om «Uttalelser» står det følgende:

NRS kan avgi uttalelser om prinsipielle spørsmål i tilknytning til regnskapsstandarder og bokføringsstandarder, og andre regnskapsfaglige og bokføringsfaglige problemstillinger.

Vi foreslår at det her legges inn en henvisning til at dette gjelder uttalelser om god bokføringskikk og god regnskapskikk om avgrensede problemstillinger.

For øvrig bemerkes at når NRS avgir standarder, uttalelser eller veiledninger, for eksempel om tolkningen av IFRS på enkelte områder, bør det fremgå tydelig hvilken «status» uttalelsene har, og hvordan NRS' veiledning skal avveies mot uttalelser fra andre (utenlandske) organer eller myndigheter.

Vennligst oppgi vår referanse ved henvendelse i saken.

Med hilsen

Arnulf Rabben
fung. underdirektør
Skattedirektoratet

Inger Helene Iversen

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Norsk Regnskapsstiftelse

Deres referanse

Vår referanse
26/74-2

Vår dato
27.04.2026

Høringsvar- Strategi for standardsettingen i NRS

Norsk RegnskapsStiftelse (NRS) har sendt ut et høringsnotat om ny strategi for standardsetting i NRS med høringsfrist 30. april 2026. Vi takker for invitasjonen til å gi høringsvar og gir med dette våre kommentarer.

Universitets- og høyskolerådet (UHR) er en medlems- og interesseorganisasjon for akkrediterte universiteter og høyskoler. UHR-Økonomi og administrasjon (UHR-ØA) er UHRs fagstrategiske enhet for økonomiske og administrative fag. UHR-ØA arbeider for å styrke det økonomisk-administrative fagområdets kvalitet og relevans. Gode regnskapsstandarder bidrar til høy kvalitet og relevans innen fagområdet regnskap, og vil bidra til at universitetet og høyskoler kan gi god utdanning. Vi støtter derfor at NRS gjenopptar arbeidet med norske regnskapsstandarder, både oppdatering av eksisterende standarder, vurdering av nye standarder og samordning av standardenes struktur.

Generelt støtter vi utkastet til ny strategi. Den beskriver på en tydelig måte hva som skal være formålet med standardsettingen og hva som skal kjennetegne standardsettingen. UHR-ØA gjør ikke faglige vurderinger, dette gjøres av universitetene og høyskolene. Vi har derfor ikke vurdert de faglige retningsvalgene.

Ta gjerne kontakt dersom dere har spørsmål til våre kommentarer.

Vennlig hilsen

Nina Sandberg
generalsekretær

Vemund Barstad Bermingrud
seniorrådgiver

Dette dokumentet er godkjent elektronisk ved UHR